

A28β) Η ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΤΗΣ 16 ΚΑΙ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005

A28βα) Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Όπως είδαμε, η Συνθήκη που εγκαθιστά ένα Σύνταγμα για την Ευρώπη (Treaty establishing a Constitution for Europe) ή όπως ανεπίσημα καλείται Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, εγκρίθηκε ομόφωνα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών της 18 Ιουνίου 2004 και υπογράφηκε από τα 25 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 29 Οκτωβρίου 2004 στη Ρώμη. Για να ισχύσει πρέπει να επικυρωθεί και από τα 25 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε) με απόφαση των εθνικών κοινοβουλίων ή με δημοψηφίσματα. Τη διαδικασία επικύρωσης σημάδεψε η απόρριψη σε δύο σημαντικά δημοψηφίσματα: α) στο δημοψήφισμα της 29.5.2005 ο Γαλλικός λαός ψήφισε ΟΧΙ με ποσοστό 54,87% και β) στο δημοψήφισμα της 1.6.2005 ακολούθησε ένα δεύτερο ΟΧΙ από το λαό των Κάτω Χωρών με ποσοστό 61,6%.

Η απόρριψη του σχεδίου του Ευρωπαϊκού Συντάγματος στη Γαλλία και τις Κάτω Χώρες αλλά και η αρνητική θέση πολλών πολιτών σε άλλα κράτη της Ε.Ε αποδόθηκε από τους πολιτικούς αναλυτές σε πολλούς λόγους, οι κυριότεροι των οποίων είναι οι εξής:

- Η μεγάλη ανεργία στην Ε.Ε, οι συνεχείς απολύσεις και η αβεβαιότητα για το μέλλον των εργαζομένων.
- Ο κίνδυνος να συνεχισθεί η μετεγκατάσταση επιχειρήσεων σε χώρες φθηνού εργατικού κόστους.
- Η αντίδραση στην Οδηγία για την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών.
- Η περιθωριοποίηση μεγάλων κοινωνικών μαζών.
- Ο φόβος για την κατεδάφιση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Μοντέλου.
- Η ακρίβεια των τιμών που έφερε η εισαγωγή του ευρώ.
- Η μη ελεγχόμενη μετανάστευση.
- Η αντίδραση στη διεύρυνση της Ε.Ε με 10 νέα κράτη μέλη, τη στιγμή που τα παλαιά 15 μέλη αντιμετώπιζαν σωρεία οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων.
- Η αντίδραση στην μελλοντική είσοδο της Τουρκίας στην Ε.Ε. Ιδιαίτερα τονίσθηκε το γεγονός ότι ενώ οι δημοσκοπήσεις έδειχναν σαφή αντίθεση των Ευρωπαίων πολιτών στο Τουρκικό αίτημα, το Ε.Σ προχώρησε στη δρομολόγηση της διαδικασίας των ενταξιακών διαπραγματεύσεων.
- Η αποξένωση των Ευρωπαίων πολιτών από τους πολιτικούς θεσμούς και τις αξίες της Ε.Ε και η αντιπάθεια κατά της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών.
- Η αντίθεση προς το στόχο της Ομοσπονδιακής Ευρώπης και η προάσπιση των βασικών αρμοδιοτήτων του εθνικού κράτους.
- Η αντίθεση για μια δίκαιη αντιπροσώπευση της Γερμανίας στους θεσμούς της Ε.Ε. Η θέση αυτή δεν είχε βάση αφού η Γερμανία που συνεισέφερε το μεγαλύτερο ποσοστό στον κοινοτικό προϋπολογισμό υποαντιπροσωπεύονταν σε σχέση με τον πληθυσμό της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Η ανωτέρω δημοψηφισματική απόρριψη προξένησε αλυσιδωτές αντιδράσεις και ποικίλες ερμηνείες. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Ντουράο Μπαρόζο πρότεινε την αναστολή της διαδικασίας της επικύρωσης ενώ η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου (Η.Β) ανακοίνωσε την 6.6.2005 ότι αναστέλλει τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος. Η εξέλιξη αυτή έβγαλε από τη δύσκολη θέση την κυβέρνηση, διότι η απόρριψη ήταν βέβαιη στο Η.Β και θα δημιουργούσε συνθήκες εξαναγκασμού σε παραίτηση του Τόνι Μπλερ. Όμως, η διαδικασία της επικύρωσης δεν ανεστάλη επίσημα στις άλλες χώρες. Πραγματοποιήθηκε στο Λουξεμβούργο με το δημοψήφισμα της 10 Ιουλίου 2005, από τη Βουλή στην Κύπρο, τη Λετονία και τη Μάλτα ενώ αναβλήθηκε για μερικούς μήνες σε ορισμένες άλλες χώρες όπως στην Τσεχία, την Πολωνία, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, τη Δανία και τη Σουηδία. Στον πίνακα που ακολουθεί εμφανίζεται το χρονικό της επικύρωσης πριν και μετά τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 16 και 17 Ιουνίου 2005.

ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ	ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
1. Αυστρία	Επικύρωση την 11.5.2005 από την κάτω βουλή (Nationalrat) με 182 ψήφους υπέρ και 1 κατά και την 25.5.2005 από την άνω βουλή (Bundesrat) με 59 ψήφους υπέρ και 3 κατά.
2. Βέλγιο	Επικύρωση την 28.4.2005 από τη Γερουσία με 54 ψήφους υπέρ, 9 κατά και 1 αποχή και την 19.5.2005 από τη Βουλή με 118 ψήφους υπέρ, 18 κατά και 1 αποχή.
3. Βουλγαρία	Την 11.5.2005 η Βουλή τη Βουλγαρίας επικύρωσε το Σύνταγμα.
4. Γαλλία	Αρνητικό δημοψήφισμα της 29.5.2005: 54,87% ΟΧΙ, 45,13% ΝΑΙ, συμμετοχή στη ψηφοφορία 69,34% των εγγεγραμμένων.
5. Γερμανία	Επικύρωση την 12.5.2005 από την κάτω βουλή (Bundestag) με ψήφους 568 υπέρ, 23 κατά και 2 αποχές και την 27.5.2005 από την άνω βουλή (Bundesrat) με ψήφους 66 υπέρ και 3 αποχές.
6. Δανία	Το δεσμευτικό δημοψήφισμα της 27.9.2005 αναβλήθηκε.
7. Ελλάδα	Επικύρωση την 19.4.2004 από τη Βουλή με 268 ψήφους υπέρ και 17 κατά.
8. Εσθονία	Επικύρωση την 9.5.2006 από τη Βουλή με 73 ψήφους υπέρ και 1 κατά.
9. Ηνωμένο Βασίλειο	Την 6.6.2005 η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι αναστέλλεται η διαδικασία επικύρωσης από τη Βουλή των Κοινοτήτων (House of Commons) και τη Βουλή των Λόρδων (House of Lords) την οποία θα ακολουθούσε η διενέργεια δημοψηφίσματος.
10. Ιρλανδία	Αναβλήθηκε για το 2006 η διαδικασία που προέβλεπε επικύρωση από το Κοινοβούλιο και στη συνέχεια διενέργεια δημοψηφίσματος.

11. Ισπανία	Θετικό μη δεσμευτικό δημοψήφισμα της 20.2.2005: 76,73% ΝΑΙ, 17,24% ΟΧΙ, συμμετοχή στη ψηφοφορία 42,3% των εγγεγραμμένων. Επικύρωση την 28.4.2005 από το Κοινοβούλιο με 311 ψήφους υπέρ και 19 κατά και την 18.5.2005 από τη Γερουσία με 225 ψήφους υπέρ και 6 κατά.
12. Ιταλία	Επικύρωση την 25.1.2005 από το Βουλή με 436 ψήφους υπέρ, 28 κατά και 5 αποχές και την 6.4.2005 από τη Γερουσία με 217 ψήφους υπέρ και 16 κατά.
13. Κάτω Χώρες	Αρνητικό μη δεσμευτικό δημοψήφισμα της 1.6.2005: 61,6% ΟΧΙ, 38,4% ΝΑΙ, συμμετοχή στη ψηφοφορία 62,8% των εγγεγραμμένων. Η δεσμευτική επικύρωση από τα δύο σώματα της Βουλής πάγωσε μετά από το μεγάλο ποσοστό του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα.
14. Κύπρος	Επικύρωση την 30.6.2005 από τη Βουλή με 30 ψήφους υπέρ, 19 κατά και 1 αποχή.
15. Λετονία	Επικύρωση την 2.6.2005 από τη Βουλή με 71 ψήφους υπέρ, 5 κατά και 6 αποχές.
16. Λιθουανία	Επικύρωση την 11.11.2004 από τη Βουλή με 84 ψήφους υπέρ, 4 κατά και 3 αποχές.
17. Λουξεμβούργο	Θετικό μη δεσμευτικό δημοψήφισμα της 10.7.2005: 56,52% ΝΑΙ, 43,48% ΟΧΙ, συμμετοχή στη ψηφοφορία 86,8% των εγγεγραμμένων. Δεσμευτική επικύρωση από τη Βουλή με δύο ψηφοφορίες: η πρώτη την 28.6.2005 (55 υπέρ και 5 αποχές) και η δεύτερη τρεις μήνες μετά.
18. Μάλτα	Επικύρωση την 6.7.2005 από τη Βουλή ομόφωνα (65 ψήφοι υπέρ).
19. Ουγγαρία	Επικύρωση την 20.12.2004 από τη Βουλή με 322 ψήφους υπέρ, 12 κατά και 8 αποχές.
20. Πολωνία	Το δεσμευτικό δημοψήφισμα του Οκτωβρίου 2005 αναβλήθηκε.
21. Πορτογαλία	Το δημοψήφισμα που θα ελάμβανε χώρα τον Οκτώβριο του 2005 αναβλήθηκε.
22. Ρουμανία	Και τα δύο σώματα του Κοινοβουλίου ενέκριναν το Σύνταγμα την 17.5.2005.
23. Σλοβακία	Επικύρωση την 11.5.2005 από τη Βουλή με 116 ψήφους υπέρ, 27 κατά και 4 αποχές.

24. Σλοβενία	Επικύρωση την 1.2.2005 από τη Βουλή με 79 ψήφους υπέρ, 4 κατά και 7 αποχές.
25. Σουηδία	Η επικύρωση από τη Βουλή αναβλήθηκε.
26. Τσεχική Δημοκρατία	Το δεσμευτικό δημοψήφισμα αναβλήθηκε μάλλον για το 2007.
27. Φινλανδία	Την 5.12.2006 το Κοινοβούλιο της Φινλανδίας ενέκρινε το Σύνταγμα με ψήφους 125 υπέρ και 39 κατά.

A28ββ) ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΤΗΣ 16 ΚΑΙ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005

Το δεύτερο Ε.Σ επί της Προεδρίας του Λουξεμβούργου, απέτυχε να καταλήξει σε συμβιβασμό για τις δημοσιονομικές προοπτικές της περιόδου 2007-2013, συζήτησε την επανεργοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας και ενέκρινε τις κατευθυντήριες αρχές της αειφόρου ανάπτυξης και τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την ανάπτυξη και την απασχόληση και ασχολήθηκε κύρια με το Πρόγραμμα της Χάγης και την ΕΠΑΑ.

• Δημοσιονομικές προοπτικές (financial perspectives 2007- 2013)

Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του προεδρεύοντος του Ε.Σ Πρωθυπουργού του Λουξεμβούργου Ζαν Κλωντ Γιουνκέρ και άλλων Ευρωπαίων ηγετών ιδιαίτερα αυτών των 10 νέων κρατών μελών, που δέχτηκαν να μειώσουν τις απαιτήσεις τους, δεν επιτεύχθηκε συμβιβασμός για τις δημοσιονομικές προοπτικές της Ένωσης της περιόδου 2007-2013. Το ναυάγιο οφείλεται στην επιμονή του Πρωθυπουργού του Ηνωμένου Βασιλείου Τόνι Μπλερ να προσδώσει νέα διάσταση στις προοπτικές αμφισβητώντας κύρια τις ισχύουσες ρυθμίσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Για διαφορετικούς λόγους, δεν ψήφισαν την τελική πρόταση της Προεδρίας η Ισπανία και η Σουηδία.

Το Ε.Σ εξέφρασε τη λύπη του για την ανωτέρω αποτυχία η οποία επιβάρυνε ακόμα περισσότερο το δυσμενές κλίμα που δημιούργησαν τα αρνητικά για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δημοψηφίσματα της Γαλλίας και των Κάτω Χωρών. Το Ε.Σ κάλεσε την επόμενη Προεδρία να συνεχίσει τις συζητήσεις βασιζόμενη στη μέχρι σήμερα επιτευχθείσα πρόοδο.

• Οικονομικά, Κοινωνικά και Περιβαλλοντικά Θέματα

A) Αειφόρος ανάπτυξη: Το Ε.Σ επανέλαβε την προσήλωσή του στην αρχή της αειφόρου ανάπτυξης και ενέκρινε την επόμενη δήλωση:

ΔΗΛΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

(Declaration on guiding principles for sustainable development, Déclaration sur les principes directeurs du développement durable)

Αειφόρος ανάπτυξη είναι η διατήρηση της ικανότητας του πλανήτη με στόχο να ευνοεί τη ζωή σε όλη την ποικιλία. Διασφαλίζει την αλληλεγγύη στο πλαίσιο μιας γενεάς και μεταξύ γενεών. Για το λόγο αυτό δεν επιτρέπεται η κατασπατάληση των φυσικών πόρων από μια γενεά σε βάρος των επόμενων γενεών. Επιδιώκει την προώθηση μιας δυναμικής οικονομίας της πλήρους απασχόλησης και υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης, την προστασία της υγείας, την κοινωνική και εδαφική συνοχή καθώς και την προστασία του περιβάλλοντος σε ένα ειρηνικό και ασφαλή κόσμο με τήρηση της πολιτιστικής ποικιλομορφίας.

1) Βασικοί στόχοι

- Προστασία του περιβάλλοντος: Διατήρηση της ικανότητας της γης να παράγει, τήρηση των ορίων των φυσικών πόρων του πλανήτη και εξασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος, πρόληψη της ρύπανσης και προώθηση αειφόρων προτύπων παραγωγής και κατανάλωσης.
- Κοινωνική ισότητα και συνοχή: Προώθηση μιας δημοκρατικής, υγιούς και δίκαιης κοινωνίας με κοινωνική ένταξη και συνοχή, σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της πολυπολιτισμικότητας.
- Οικονομική ευημερία: Προώθηση μιας ακμαίας, καινοτόμου, ανταγωνιστικής και οικολογικά αποτελεσματικής οικονομίας της γνώσης που θα εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο ζωής, πλήρη απασχόληση και ποιότητα εργασίας.
- Ανάληψη των διεθνών ευθυνών: Ενεργός προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης σε όλο τον κόσμο και ενθάρρυνση της εφαρμογής δημοκρατικών θεσμών που βασίζονται στην ειρήνη, την ασφάλεια και την ελευθερία.

2) Κατευθυντήριες αρχές των πολιτικών

- Προώθηση και προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων: Επικέντρωση των πολιτικών της Ε.Ε στον άνθρωπο με την εξασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, την καταπολέμηση κάθε μορφής διάκρισης και την εξάλειψη της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού σε παγκόσμιο επίπεδο.
- Αλληλεγγύη στο πλαίσιο μιας γενεάς και μεταξύ γενεών: Κάλυψη των αναγκών των τωρινών γενεών χωρίς όμως να διακυβεύεται η δυνατότητα των μελλοντικών γενεών να καλύπτουν τις ανάγκες τους.
- Μια ανοικτή και δημοκρατική κοινωνία: Διασφάλιση του δικαιώματος των πολιτών στην πρόσβαση στις πληροφορίες και στη δικαιοσύνη. Παροχή δυνατότητας διαβούλευσης και συμμετοχής.
- Συμμετοχή των πολιτών: Ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών στη λήψη των αποφάσεων, ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σε θέματα αειφόρου ανάπτυξης και τις εναλλακτικές δυνατότητες σε πλέον βιώσιμες επιλογές.
- Συμμετοχή των επιχειρήσεων και των κοινωνικών εταίρων: Ενίσχυση του κοινωνικού διαλόγου και της κοινωνικής ευθύνης των επιχειρήσεων και των εταιρικών σχέσεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ώστε να προωθηθούν τα αειφόρα πρότυπα παραγωγής και κατανάλωσης.
- Συνοχή των πολιτικών και διακυβέρνηση: Προώθηση της συνοχής των διαφόρων πολιτικών της Ε.Ε και μεταξύ των δράσεων σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο με στόχο να αυξηθεί η συμβολή τους στην αειφόρο ανάπτυξη.
- Ενοποίηση των πολιτικών: Προώθηση της ενσωμάτωσης του οικονομικού, κοινωνικού και περιβαλλοντικού σχεδιασμού στις διάφορες πολιτικές με στόχο την αλληλοενίσχυσή τους και τη αξιοποίηση των μέσων όπως της νομοθεσίας μέσω της διαβούλευσης με τους ενδιαφερόμενους.
- Αξιοποίηση των καλύτερων διαθέσιμων γνώσεων: Οι πολιτικές πρέπει να διαμορφώνονται, να αξιολογούνται και να εφαρμόζονται με βάση τις καλύτερες γνώσεις και να είναι υγιείς από οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική άποψη προσφέροντας μία άριστη σχέση κόστους – ωφέλειας.
- Αρχή της προφύλαξης: Σε περίπτωση επιστημονικής αμφιβολίας, επιβάλλεται η εφαρμογή διαδικασιών αξιολόγησης και η λήψη κατάλληλων προληπτικών μέτρων ώστε να αποφεύγονται οι βλάβες της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.
- Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»: Εξασφάλιση της αντιστοιχίας μεταξύ τιμών και πραγματικού κοινωνικού κόστους των δραστηριοτήτων παραγωγής και κατανάλωσης και μέριμνα ώστε οι ρυπαίνοντες το περιβάλλον να πληρώνουν για τις βλάβες που προξενούν στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

Β) Επανεργοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας: εταιρική σχέση για την ανάπτυξη και την απασχόληση: Όπως είδαμε το Μάρτιο του 2005 το Ε.Σ ενέκρινε την επανεργοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας και την επανεισκήρυξη των προτεραιοτήτων προς όφελος της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Στο πλαίσιο αυτό, το Ε.Σ του Ιουνίου ενέκρινε τις παρακάτω 24 κατευθυντήριες γραμμές:

ΟΙ 24 ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ 2005-2008 ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

(The 24 integrated guidelines for growth and jobs 2005-2008, Les 24 lignes directrices intégrées 2005-2008 pour la croissance et l'emploi)

1. Εξασφάλιση της οικονομικής σταθερότητας με στόχο τη βιώσιμη οικονομική μεγέθυνση.
2. Διασφάλιση της οικονομικής και δημοσιονομικής βιωσιμότητας σαν προϋπόθεση της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης.
3. Αποτελεσματική κατανομή των πόρων με προσανατολισμό την οικονομική μεγέθυνση και την απασχόληση.
4. Συμβολή των μισθολογικών εξελίξεων στη μακροοικονομική σταθερότητα και την οικονομική μεγέθυνση.
5. Ενίσχυση της συνοχής μεταξύ των μακροοικονομικών και διαρθρωτικών πολιτικών και των πολιτικών απασχόλησης.
6. Προσπάθεια για μία δυναμική και εύρυθμα λειτουργούσα ΟΝΕ.
7. Αύξηση και βελτίωση των επενδύσεων στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης, ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα, για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού χώρου γνώσεων.
8. Διευκόλυνση της εισαγωγής της καινοτομίας σε όλες τις εκφάνσεις.
9. Διευκόλυνση της διάδοσης και της αποτελεσματικής χρήσης των τεχνολογιών των πληροφοριών και ανάπτυξη μιας κοινωνίας της πληροφορίας χωρίς αποκλεισμούς.
10. Ενίσχυση των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων της ευρωπαϊκής βιομηχανικής βάσης.
11. Ενθάρρυνση της βιώσιμης χρησιμοποίησης των πόρων και ενίσχυση των συνεργιών μεταξύ της περιβαλλοντικής προστασίας και της οικονομικής μεγέθυνσης.
12. Ανάπτυξη σε βάθος και σε έκταση της εσωτερικής αγοράς.
13. Διασφάλιση του ανοίγματος και της ανταγωνιστικότητας των αγορών εντός και εκτός της Ευρώπης ώστε να αντληθούν τα οφέλη της παγκοσμιοποίησης.
14. Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και ενθάρρυνση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας μέσω της βελτίωσης της νομοθεσίας.
15. Προώθηση μιας περισσότερο επιχειρηματικής νοοτροπίας και δημιουργία ενός περιβάλλοντος πιο ευνοϊκότερο για τις ΜΜΕ.
16. Επέκταση, βελτίωση και διασύνδεση των ευρωπαϊκών υποδομών και ολοκλήρωση των διασυνοριακών έργων προτεραιότητας.
17. Εφαρμογή πολιτικών απασχόλησης με στόχο την πλήρη απασχόληση, τη βελτίωση της ποιότητας και της παραγωγικότητας της εργασίας και την ενίσχυση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.
18. Προώθηση της προσέγγισης της εργασίας που θα βασίζεται στον κύκλο ζωής.
19. Δημιουργία αγορών εργασίας οι οποίες θα ευνοούν την ένταξη, αύξηση της ελκυστικότητας της εργασίας, ελκυστική οικονομικά εργασία για τους αιτούντες απασχόληση συμπεριλαμβανομένων των μειονεκτούντων και των μη ενεργών ατόμων.
20. Βελτίωση της κάλυψης των αναγκών της αγοράς εργασίας.

21. Προώθηση της ευελιξίας σε συνδυασμό με την ασφάλεια της απασχόλησης και μείωση του κατακερματισμού της αγοράς εργασίας λαμβανομένου σοβαρά υπόψη του ρόλου των κοινωνικών εταίρων.
22. Εξασφάλιση ευνοϊκής προς την απασχόληση εξέλιξης του κόστους της εργασίας και των μηχανισμών καθορισμού των μισθών.
23. Αύξηση και βελτίωση των επενδύσεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο.
24. Προσαρμογή των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης στις νέες απαιτήσεις αναφορικά με την ανάπτυξη των απαραίτητων δεξιοτήτων.

• Το Πρόγραμμα της Χάγης για το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης

Το Ε.Σ εκφράζει την ικανοποίησή του για το σχέδιο δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής που μετατρέπει τους στόχους του Προγράμματος της Χάγης σε συγκεκριμένα μέτρα. Το σχέδιο θα συμπληρωθεί στα τέλη του 2005 με τη σχετική στρατηγική που θα εγκρίνει το Συμβούλιο μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα – Υπάτου Εκπρόσωπου Χαβιέ Σολάνα Μαδαριάνα. Το Ε.Σ σημειώνει α) το Συμβούλιο εξετάζει τις διαδικασίες για τη μεταφορά της απόφασης-πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στα εθνικά δίκαια β) τη σημασία που αποδίδεται στο σχέδιο δράσης για την επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ των διαφόρων τομέων της εσωτερικής ασφάλειας της Ε.Ε. Επισημαίνει ότι οι πρόσφατες εργασίες της Ειδικής Ομάδας (Task Force) των Αρχηγών Αστυνομίας, της Ευρωπόλ και της Eurojust έχουν πλέον επιχειρησιακό χαρακτήρα και χαιρετίζει την έναρξη των δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα γ) τη συμφωνία του να εξετάσει την εφαρμογή του σχεδίου δράσης της Χάγης το δεύτερο εξάμηνο του 2006 δ) το σχέδιο δράσης της περιόδου 2005-2008 για τα ναρκωτικά και το πλαίσιο της στρατηγικής της περιόδου 2005-2012 κατά των ναρκωτικών.

• Η ΕΠΑΑ

Το Ε.Σ εγκρίνει την έκθεση της Προεδρίας σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας, ΕΠΑΑ (ESDP = European Security and Defense Policy, PESD = Politique européenne de sécurité et de défense).

■ Στον τομέα των στρατιωτικών δυνατοτήτων, οι εργασίες σχεδιασμού που αφορούν τις μάχιμες μονάδες (οι οποίες αποτελούν μέρος των στοιχείων ταχείας αντίδρασης) συνεχίστηκαν με επιτυχία. Η διάσκεψη συντονισμού των μάχιμων μονάδων της 11.5.2005 οδήγησε στη διαπίστωση ότι οι δεσμεύσεις που ανέλαβαν τα κράτη μέλη θα επιτρέψουν να επιτευχθεί ο στόχος που προβλέπεται για την περίοδο αρχικής επιχειρησιακής δυνατότητας το 2005 και 2006. Έχουν ήδη εξασφαλισθεί οι αναγκαίες συνεισφορές των κρατών μελών για την περίοδο πλήρους επιχειρησιακής ετοιμότητας 2007-2008.

■ Η ανάπτυξη των μη στρατιωτικών δυνατοτήτων, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος για το 2008, συνεχίστηκε με αποτέλεσμα την κατάρτιση των υποθέσεων στρατηγικού προγραμματισμού και των ενδεικτικών σεναρίων που αφορούν τη σταθεροποίηση και την ανοικοδόμηση, την πρόληψη των συγκρούσεων, την ενίσχυση των θεσμών και τη στρατιωτική υποστήριξη των ανθρωπιστικών δράσεων ενώ συνεχίστηκαν οι εργασίες για την ταχεία ανάπτυξη των δυνατοτήτων μη στρατιωτικής διαχείρισης των κρίσεων.

■ Το Ε.Σ σημειώνει ότι η ανάπτυξη των μέσων της ΕΠΑΑ εντάσσεται σε μία συνεκτική διαδικασία. Η Πολιτικοστρατιωτική Μονάδα (Civilian and Military Cell, Cellule civile militaire) άρχισε τις εργασίες της και θα αποκτήσει τη δυνατότητα δημιουργίας επιχειρησιακού κέντρου που θα λειτουργήσει το αργότερο τον Ιούνιο του 2006.

■ Ο Ευρωπαϊκός Αμυντικός Οργανισμός (European Defense Agency, Agence européenne de défense) είναι πλέον πλήρως απασχολημένος με την υλοποίηση του πρώτου του ετήσιου προγράμματος εργασιών. Έχουν υποβληθεί βασικά σχέδια στους τομείς των στρατιωτικών δυνατοτήτων, του εξοπλισμού, της βιομηχανίας και της αγοράς καθώς και στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας.

■ Το Ε.Σ σημειώνει με ικανοποίηση ότι η πολιτική κατάρτισης στον τομέα της ΕΠΑΑ άρχισε να εφαρμόζεται με επιτυχία. Η Ευρωπαϊκή Ακαδημία Ασφάλειας και Άμυνας (European Security and Defense College, Collège européenne de sécurité et de défense) πρόκειται να λειτουργήσει αφού καθορίστηκαν ήδη οι κανόνες λειτουργίας της.